

Franjo Ciraki:

SALVE, STELLA VESPERTINA — ZDRAVO,
ZVIJEZDO VEČERNJA

(Ex elegiis Florentinis)

Salve, vespertina, mihi, tacita aurea stella,
Salve, caerulei clara poli species!
Sublimi coelo fulgesque micisque recurvo,
Quos amor urget, tu pellicis in nemus hos.
Rosa rubet, redolet variorum copia florum,
Condit odor fragrans aethera noctivagum.
Me quoque tum magicæ pellexit gratia noctis,
Iamque relicta domus porta meae procul est.
Ambulo, ubi Cascine iacēt, viridaria mira.
Heu, cur solus sum, quid, ubi amata comes?
Est here virgo mihi in platea miranti ibi visa,
Præbebat flores hospitibus decori.
Ex quo spectabam iuvenile decus muliebre,
Illius haud vidi virginem adhuc similem.
In picturis iam priscis veterum pictorum
Pitti Palatii adest aemula digna modo:
Idem vultus adest, idem decor est faciei,
Is risus suavis, forma deae est eadem.
Floribus en vegetis etiam est huic corbula plena:
Narcissi redolent, medica mala nitent.
Felix, qui vidit faciem hanc, multo mage felix
Tale exemplar habens is Titianus erat!

Ljubljana.

Vertit: *S. Kopriva.*